



La lletra «I»

La lletra i és coqueta. Porta aquest puntet sobre el cap, com aquella que porta una diadema.

Quan s'enfada, però, proporciona adjectius terribles, detonants: inculte, imbècil, idiota... En aquest sentit és una lletra parlamentària, dialèctica. Als països que no practiquen el parlamentarisme, es converteix per repressió, en una lletra pamfletària.

Ibèria: Una bona companyia, però no toca de peus a terra.

Iconoclasta: Contestari plàstic

Icterícia: Aires de japonès.

Ideal: Els que saben morir per un ideal són admirables.

Els que en poden viure, encara més.

Idèntic: El mateix discurs de l'any passat.

Identitat: El carnet d'identitat és imprescindible per circular pel país. Això sí, guardant sempre la dreta.

Ideologia: No es pot pas discutir que les ideologies moren. Sobretot per decret.

Illegal: No tots els partits són il·legals, com per exemple, els de pilota.

Il·letrat: Que no ha firmat cap lletra.

Il·lusió: Error dels sentits, esperança sense fonament, associació política...

Imbebibible: Que no es pot veure. Si no es pot veure, ho és.

Itàlia: És una península en forma de sabata, però de les cares. Té muntanyes baixes i altes com per exemple el gran Sasso. El gran Caruso és un tenor. Té algun riu que és de Po. Té una mitja de dotze sopranos per quilòmetre quadrat, dues dotzenes de tenors i cinquanta guanyadors de música lleugera.

La música lleugera la van inventar els italians, la pesada els alemanys. Els botxins italians van inventar la música de corda.

És un país tan catòlic que la democràcia que té és cristiana. Ha tingut molts Sants Pares i molts pares que sense ser sants, Déu n'hi do.

L'estatut regional últimament aprovat a Itàlia ha causat una gran preocupació (a Espanya).

Són molt hàbils: van fer firmar el tractat de Roma, a Roma.

Tots els italians tenen pasta de cantant o pasta de sopa.

Han tingut tants governs com estacions. De tren.

Recursos naturals:

Indústria pesada: soldats de plom.

Indústria lleugera: Cucs de seda i de nylon.

Agricultura: Salsa de tomàquet.

Mineria: Turisme americà.

Pesca: salada.

Folklore: Tarantelles i napolitanes.

Exportació: «latin lovers» i «latín manovers».

Exportació: sense importància.

Lema: Piano, piano si va llontano.

Capital: americà i japonès a parts iguals.

Art: artesà.

Música: de cambra de diputats.

Sinopsi històrica:

Ròmul i Remo van mamar i inventar Roma. Roma fou santificat i convertit en Sant Remo. Els romans van inventar els calamars, van conquerir el món i les sabines. Neron va devaluar la lira. Els barbars van fer-hi barbaritats, els frares convents i els artistes bienals. Van invadir-la francesos. Els espanyols van treure els francesos i s'hi van quedar. Els austríacs van treure els espanyols i s'hi van quedar. Van tornar-hi els francesos, i últimament els alemanys. No es pas estrany que sigui un país amb tanta tradició turística.

Garibaldi va reunificar Itàlia territorialment i Mussolini la va unificar ideològicament. Després, vet-ho ací, la república.

Tenen un parlament, un president i un cap de govern axampanyat: s'esbrava de pressa.

La lletra «J»

És una lletra la mar d'aragonesa.

Ja: Adverbi. Exemple: Ja fa massa temps que dura la broma.

Jacent: En positura de jeure. Burgès conseqüent.

Jactància: Els preus no pujaran!

Jaculatoria: Que no pugin els preus!

Japonès: Fill natural del Japó que pot ser legítim.

Diu que els amos japonesos amb una mirada paguen.

Per això valen tan poc els transistors.

Són una gent molt enigmàtica: encara que tinguin el fel sobreixit, no se'ls nota.

Per evitar el greu problema de la superpoblació, els japonesos han adoptat dues mesures: control de natalitat i no eixamplar les carreteres. Nosaltres, això de les carreteres, també.

Equivalències japoneses:

Màquina de retratar: Espionatge industrial.

Capsa de galetes: Televisor en miniatura.

Geisha: Subvencionada per Informació i Turisme (d'allà).

Hara-kiri: Defunció folklòrica.

Tren: Deu mil japonesos a treballar. Com un tren: Deu mil japoneses bufones.

Silenci: S'ha espatllat el transistor.

Jaquè: Popularment, llagosta.

Impopularment, classisme. En realitat, al jaquè, tothom li ha posat l'etiqueta.

Jerarquia: La jerarquia eclesiàstica és més discutida que un partit de futbol.

Jeroglífic: Cosa enigmàtica. Pressupost oficial.

Jesuïta: De la companyia de Jesús. Com tothom, Jesús va tenir bones i males companyies.

Joc: Entreteniment sotmès a regles.

Característiques d'alguns jocs:

Jocs florals: la reina, a vegades, és una bona flor.

Joc d'escacs: és molt monàrquic.

Joc de cartes: un carter, per Nadal.

Joc de pilota: Mentre un país juga a pilota, n'hi ha que juguen amb un país.

Joc de taula: Convidats.

Joc de cafè: Hi ha jocs de cafè i jocs de malta.

Joia: Gran alegria, viva impressió de plaer.

Joier: El que cobra la gran alegria, la viva impressió de plaer.

Joliu: Grat de veure. Hi ha diplomàtics que són declarats «subjecte no joliu».

Jònic: Estaven molt de columnes.

Jornada: Normalment, la jornada de vuit hores és de deu.

Jota: Ja la ballem!

Jou: Peça de fusta amb la qual són junyits els bous. Aquesta mena de jou no té massa importància. El molest és l'altre.

(continuarà)

Jaume Farriol

ALMACEN DE VENTAS

AL SERVICIO DE LA CONSTRUCCION

Carretera de Barcelona, s/n.

Teléfonos 52 y 101

Santa Eulalia de Ronsana



COVASA

CONSTRUCCIONES DEL VALLÉS, S.A.

SANTA EULALIA DE RONSANA

(BARCELONA)